

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 217.

Sjette Session: anden Samling.

70de Møde.

Fredagen den 30te Marts.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat): Den anden under Nummer 8 ansatte Anke lyder saaledes: Hvorfor tager Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen saa lidet Hensyn til den Bestemmelse i Slutningen af § 43 i Lov af 9de April 1851, at det Personale, som behøves til Forretningsførelsen, skal fortrinnsviis vælges mellem Invaliderne? Hvad dette Punkt angaaer, skal jeg oplyse, at der er 6 Personer, som ansattes af Bestyrelsen. Af disse ere de fire Invalider; den femte, der ogsaa var Invalid, er for nogen Tid siden bleven ansat i en anden Stilling, og hans Post er derefter inddragen. Der er altsaa 2 af Bestyrelsen Ansatte, der ikke ere Invalider. Forøvrigt bemærker naturligtviis Bestyrelsen, at naar det i Loven hedder „fortrinnsviis“, er det en Selvsøge, at det ikke kan forstaaes som „udelukkende“, og at den bestemt maa forbeholde sig til enkelte af Forretningerne at kunne tage Folk, som ikke ere Invalider, naar de ikke kunne finde nogen Invalid, der er skikket dertil. Dette er de to Punkter, som jeg nærmest troer kunne karakteriseres som bestemte Anker over Bestyrelsen. Endeel andre fremtræde vel ikke bestemt i denne Form, men synes at indeholde en skjult Anke, og efter det, den erede Forespørger i Aften yderligere har bemærket, vil det jo heller ikke paa nogen Maade af ham kunne benægtes, at de ogsaa tilsigte noget Saadant. Jeg henfører hertil

Punkterne 5 og 6 angaaer, da skal jeg imidlertid bemærke, at jeg aldeles ikke kan give noget Svar med Hensyn til dem. De angaae nemlig begge den Understøttelse, der gives af det overordentlige Invalidefond. Det vil erindres, at der ved private Gaver var tilvebragt en ikke ringe Sum, som hentlagdes til det overordentlige Invalidefond. For dette Fond var der en Bestyrelse, hvis Dygtighed, Nidkærhed og Humanitet har vundet almindelig Anerkjendelse. Da Loven blev given, formeente man, at Bestyrelsen af de Pengemidler, som paa den Maade vare indkomne, skulde holdes bestemt sondret fra Bestyrelsen af de af Staten givne Tilskud, og man vilde paa ingen Maade have, at de lovbestemte Regler skulde kunne gribe forstyrrende ind med Hensyn til Gavernes Billie. Man søgte derefter at hjemle denne Billie sin Virkeliggjørelse derved, at to af Centralcomiteens Medlemmer bleve optagne i Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen. Endvidere blev det i Loven udtalt, at Finantsministeriet slet ikke skulde blande sig i dette Forhold. Der staaer nemlig i den Paragraph, hvor de Resolutioner omtales, der tages af Invalidebestyrelsen, at dennes, nemlig Bestyrelsens, Resolutioner om Bevillinger af Pensioner og Understøttelser forelægges, forsaavidt de angaae det almindelige Fond, Finantsministeren til Approbation. Derved er altsaa udtrykkeligt udelukket en Forelæggelse for Finantsministeren til Approbation af alle Understøttelser og Pensioner, som udredes af den overordentlige Invalidefond. Dette har ogsaa bestandigt fra Finantsministeriets Side været taget tilfølg, og Finantsministeriet har saaledes aldrig indladt sig paa at bedømme den Maade, hvorpaa det overordentlige Fonds